

September 2018

Henk Helsloot overleden

Henk Helsloot, priester en grondlegger van een breed gewaardeerd opvangcentrum voor kinderen in Brazilië, is zondag 9 september 2018 op 88-jarige leeftijd in zijn woonplaats Capão Bonito overleden. Henk is vredig en in dankbaarheid heengegaan na een kort ziekbed, waarbij hij van alle kanten liefdevolle ondersteuning kreeg.

De dood van Henk Helsloot betekent een groot gemis voor de gemeenschap in Capão Bonito, waar het door hem opgerichte en ontwikkelde Centrum CAS al ruim vier decennia lang een parel vormt in een industriestad in een van de armste regio's in Brazilië. Het was aan het rotsvast geloof van Henk Helsloot te danken, aan zijn heldere, humorrijke manier van werken en aan zijn diep verankerde levensdrang om leefomstandigheden te verbeteren voor – vooral jonge – mensen, dat het CAS is uitgegroeid tot wat het momenteel is: een veilige haven voor honderden kansarme kinderen van alle leeftijden, een centrum dat in het teken staat om ook hen die het minder getroffen hebben de nodige verzorging, liefde en toekomstperspectieven aan te reiken.

Henk Helsloot, tijdens de viering van zijn 60-jarig Priesterjubileum, mei 2016.

Henk Helsloot werd op 12 februari 1930 in Aalsmeer geboren in een kwekersfamilie, als één van een tweeling in een gezin van negen kinderen. Geïnspireerd door zijn ouders, die zich in en na de oorlog nadrukkelijk inzetten voor mensen in hun omgeving, wist hij al op jonge leeftijd dat hij zich op sociaal vlak wilde onderscheiden. Met dit doel voor ogen volgde hij een priestersopleiding, waarbij hij op 26 mei 1956 in het Bisdom Haarlem werd gewijd. Als jonge kapelaan bleek Henk zijn vreugde vooral te vinden in het jongerenwerk. Hij bracht de plaatselijke jeugd, ongeacht achtergrond of geloofsovertuiging, met elkaar in verbinding en ontwikkelde zijn talent om met enthousiasme en visie mensen te mobiliseren. Na in een tijdsbestek van 10 jaar in 4 parochies werkzaam te zijn geweest, wilde Henk zijn idealen verwezenlijken in een ontwikkelingsland, om zich te richten op kansarme jongeren en het bestrijden van armoede. Daar kreeg hij in 1967 de kans toe, toen hij naar Brazilië mocht vertrekken.

De eerste opvang op het Centrum in Capão Bonito was voor de groep 0 tot 4-jarigen.

Ter plaatse bekend als 'Padre Henrique', bouwde Henk op waar hij kon. In Capão Bonito, een stad ruim 200 km ten zuidwesten van São Paulo, bleek hij te kunnen uitvoeren waarvoor hij naar Brazilië was gekomen. Hij wist mensen te verenigen, met een kenmerkende belangstellende werkwijze en een geloof in toekomstidealen dat sterker bleek dan menige tegenkracht. Geholpen door een veelzijdige ondersteuning uit zijn geboorteland, liet hij kerken bouwen en richtte een opvangcentrum voor kinderen op: het Centro d'Assistência Social (CAS).

Het CAS is tegenwoordig ruim 20 lokalen rijk, waaronder een multifunctionele eet- en ontmoetingszaal, schoolklassen, werkplaatsen en diverse cursusruimtes. Er is volop speelgelegenheid en er zijn groenten- en plantentuinen. Ook na zijn emeritaat in 1995, is Henk onvermoeibaar gebleken in het blijven ontwikkelen van het Centrum, in het belang van de kinderen en hun toekomst. Het CAS heeft een breed draagvlak en staat uitstekend aangeschreven bij de diverse overheden. De kinderen komen er graag, al generaties lang.

Vanwege zijn jarenlange inzet en toewijding is Henk Helsloot in 2010 benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Ook in Brazilië was er officieel eerbetoen, toen de gemeente Capão Bonito besloot om een staatsinstelling naar hem te vernoemen. Op 19 juni 2011 werd daar op feestelijke wijze het 'CRAS Padre Henrique Helsloot' geopend, een sociaal centrum gericht op jongeren in de leeftijd van 17 tot 23 jaar.

Bij elk bezoek aan een kindergroep kon Padre Henrique steevast op een warme begroeting rekenen.

Felicities door burgemeester Van Zanen bij de uitreiking van de Koninklijke onderscheiding in 2010.

Uit zijn woorden en daden liet Henk regelmatig blijken dat zijn thuisfront voor hem belangrijk was. Befaamd waren de uitgebreide brieven naar Nederland, waarin hij zijn interesse liet blijken en hij andersom geïnteresseerden op de hoogte hield. In de Stichting Handreiking over Oceanen, die hem gedurende alle decennia heeft ondersteund, hebben steeds familieleden en bekenden zitting gehad en op belangrijke momenten in zijn leven reisde er een flinke delegatie naar Brazilië af.

Henk was voor de donateurs van de Stichting, voor haar bestuursleden en andere vrijwilligers een bron van inspiratie, en niet alleen om wat hij fysiek bereikte. Met anekdotes en menselijke verhalen lukte het hem om (op subtiele wijze) de zorg voor de kinderen centraal te blijven stellen. Ondanks onvermijdelijke tegenslagen, vergat hij nooit de 'kleine dingen'. Zoals in een brief uit 2007, waarin hij het volgende beschreef:

De kinderen centraal.

'Een paar keer in de week bezoek ik alle kinderen op het Centrum bij hun activiteiten. Er zijn er zoveel, dat het bezoek aan alle groepen minstens een paar uur in beslag neemt. Je wordt met gejuich ontvangen als je hun werk komt bekijken, maar wat ze bijzonder op prijs stellen is de het beantwoorden van vragen (interessant is, het liefst op religieus terrein) en dan bij voorkeur als eerste, omdat dat in de meeste gevallen een pepermint oplevert (geïmporteerd). Je moet

vaak lachen om de geestige en onverwachte antwoorden van dat spul. Zo vroeg ik eens (dit is in het Hollands te vertalen):

“Dudú, waar ben jij bang voor?”

“Voor noodweer,” antwoordde hij.

“En jij, Marilia?”

“Voor kakkerlakken.”

“En jij, Merice?”

“Voor het kwadamen.”

Ik: “Kwadamen, wat is dat?”

Zegt zij: “dat weet ik ook niet, maar als oma lang zit te bidden, zegt zij steeds: “bevrijd ons van het kwadamen”.”

Henk liet er nooit enige twijfel over bestaan dat alle inspanningen ten goede kwamen aan de jongeren op het Centrum. Moeilijkheden trad hij tegemoet met het welzijn van de kinderen helder op zijn netvlies, met hulp van vakbekwame mensen in zijn nabijheid en in de vaste overtuiging dat er, zoals Henk het zelf omschreef, ‘met hulp van Boven’ een oplossing in het verschiet lag.

« Bedolven onder dankbaarheid.

De stichting is dankbaar dat zij Henk Helsloot heeft kunnen bijstaan in het opbouwen en blijven ontwikkelen van een doel waarvan de positieve effecten elke dag tot uiting komen. Veel van de bestuursleden en vrijwilligers hebben inmiddels met eigen ogen mogen aanschouwen dat er op het Centrum een hartelijke sfeer heerst van zorg, samenwerking en solidariteit. Dat weten ze omdat de vele kinderen die er dagelijks opvang vinden, er zichtbaar vreugde beleven.

Het bestuur spreekt haar oprechte dankbaarheid uit naar de vele donateurs van de stichting die het prachtige werk van Henk Helsloot mogelijk hebben helpen maken. De stichting laat uitdrukkelijk weten de intentie te hebben om door te gaan met het ondersteunen van het centrum en zodoende bij te dragen aan het voortbestaan van hetgeen Henk heeft opgebouwd.

Contactadres: Stichting Handreiking over Oceanen * Rijnzichtlaan 27 * 3981 BS Bunnik

Telefoon: 030-6567743 * e-mail: info@handreikingoveroceanen.nl

Website: www.handreikingoveroceanen.nl

Voor donaties: NL11 INGB 0002 4652 71 of NL44 INGB 0675 8101 59

t.n.v. Stichting Handreiking over Oceanen

Fiscaal ANBI-nummer: 816355526.